

Dvers, saaledes som de have Lyst dertil. Sandt, at lige er jeg tilbøielig til at finde, at det maatte her i Kjøbenhavn de allerfleste Steder vilde gjøre en ganske god Virkning, om nogle af de kjedsommelige Huse, pi have, lag noget paa Kryds og paa Dvers af de andre, og saaledes brød nogle af de over al Maade kjedsommelige Gadelinier, som Kjøbenhavn, som bekendt udmærker sig ved. Man behøver blot at lægge Mærke til, at det eneste — ja, det er maatte for meget sagt — men i alt Fald et virkelig smukt Gadeprospekt her i Kjøbenhavn, er det man har for sig, naar man staar paa Holmens Bro eller ved Holmens Kirke og ser ned ad Holmens Kanal: Hvorfor er dette nu mere malerisk end saa mange andre? Jo, det er af den simple Grund, at Studenterforeningens Bygning ligger saa fortvivlet skævt paa det Hjørne, som det overhovedet er muligt, at et Hus kan ligge, den danner nemlig to forfjællige Vinkler med de forfjællige Gader, paa hvis Hjørne den ligger, men dette giver netop en Afspærling i Perspektivet, som jeg for mit Vedkommende sætter overmaade Pris paa. Det glæder mig, at der dog er et Menneske, en udmærket dygtig Bygmester, som har prøvet at sætte sig ud over den Fordom, at alle Huse skulle staa paa Række og Geled i Gadelinien. Nu vilde det ganske vist ikke blive lynderlig kjont, om alle Huse paa Frederiksberg kom til at ligge saaledes paa Kryds og paa Dvers af hinanden, men man behøver heller ikke at være bange for, at det skulde blive Følgen af, at man gav Folk Lov til at bygge deres Huse, som de selv ville. Dertil er den vulgære Tilbøielighed for rette Linier og tri-vielle Perspektiver for stærk; den, jeg vil næsten sige Videnskab, der er hos Publikum for Alt, hvad der er flot og serkt, skal nok sørge for, at det overveidende Antal Huse kommer til at staa i pæne Rækker og Geledder. Naar man saa gav Folk Lov til uden at rænde hos Bygningskommissionen eller Kommunalbestyrelsen at bygge deres Huse, som de vilde, vilde der maatte være nogle, der havde god Smag nok til at bryde denne sædvanlige Form for Gaderne. Den Kjøbenhavnske Bygningslovs § 7 kunde egentlig for mig gjæns udgaa, i hvert Fald den Bestemmelse i den, som handler om, at Hjørnehuse skulle have afstumpede Hjørner. Det er en Bestemmelse, som saavidt jeg veed, er kommen ind i Slutningen af forrige Aarhundrede; man ser her ikke nogen som helst Gadehjørne — det er jo lige frem paabudet ved Lov — uden at Hjørnet er afstumpet. Hvad i al Verden der egentlig opnaas ved saaledes at afstumpe Hjørnerne, er mig en

fuldstændig Gaade. Her i Kjøbenhavn er det jo en gammel Bestemmelse, men paa Frederiksberg tror jeg ikke, at den hidtil har været gjældende; og jeg ser egentlig ikke nogen som helst Grund til, at man skulde indføre den her; Hvis Nogen har Lyst til at fappe og afstumpe Hjørnerne paa deres Huse, tror jeg, at man kan se paa dette med stor Sindso; men at paabyde det som almindelig Regel, er der ikke nogen Grund til, forekommer det mig. — I Lovforslaget § 5 paabødes det, at Gaderne som Regel skulle være 30 Alen brede, den samme Bestemmelse, som gjælder for Kjøbenhavn. Kun er der i Lovforslaget for Frederiksberg indbrømt Tilladelse til, at Gadens Brede indskræntes til 20 Alen, ligesom det ogsaa kan være Tilfældet efter Bygningsloven for Kjøbenhavn, naar Gaden ligger inde i den gamle By, indenfor Voldene, hvorimod det udenfor dem ikke er tilladt, der skal de nye Gader udlægges med mindst 25 Alens Brede. Det forekommer mig, at for Frederiksberg, hvor Folk dog i det Hele taget i de allerfleste Egne af Kommunen ikke behøve at bo saa tæt paa hverandre, som de desværre ere nødte til her i Kjøbenhavn, kunde man gjerne have sat 25 Alen som Minimum af Gaderens Brede, saaledes som Reglen er for de udenbys Kvarterer i Kjøbenhavn. — En Bestemmelse, som har min store Sympathi, er den Bestemmelse i § 9, at der paa Frederiksberg ikke maa bygges højere Huse end paa 5 Etager, medens man her i Kjøbenhavn har Lov til at bygge dem paa 6 Etager. Jeg kunde godt have været med til at indskrænke Reglen derhen, at der ikke maatte bygges højere end 4 Etager, heri iberegnet Kjælder og en til Beboelse indrettet Kvistleilighed. Der er endvidere i § 9 den Bestemmelse, at Husene ikke maa være over $\frac{5}{4}$ Gange Gadens Brede, dog at Høiden ikke overskrider 27 Alen, heri medregnet Tillæg af Gesims. Det er en Bestemmelse, som vi ogsaa have her i Kjøbenhavn. Den kommer ikke til at have nogen Betydning for Gader, der ere 30 Alen brede, men gaar den her foreslaaede Bestemmelse om, at der kan bygges Gader med 20 Alens Brede igjennem, saa vil Følgen blive, at i Gader paa 20 Alens Brede kan der bygges 27 Alen høje Huse. Jeg tror, det vilde være ret hensigtsmæssigt, om man i saa smalle Gader havde sat Brændsen ned, med andre Ord, at man i det Hele taget havde den Bestemmelse, at Husene ikke maa være højere end Gaden er bred. Det er en Bestemmelse, som vistnok ikke er stærkere end at den maa kunne gennemføres, uden væsentlig Skade for Vedkommende. — § 11 indeholder en